
Nienadowa, st. 5, gm. Dubiecko, woj. podkarpackie, AZP 108-80/40

Informator Archeologiczny : badania 33, 70

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIENADOWA, st. 5, gm. Dubiecko, woj. podkarpackie, AZP 108-80/40

- osada kultury ceramiki sznurowej z okresu eneolitu
- osada kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej

Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 19 sierpnia do 3 września przez Beatę Rokitowską (autorka sprawozdania, Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków w Przemyślu). Finansował Zakład Telekomunikacji S.A. w Przemyślu. Przebadano powierzchnię 132 m².

Stanowisko zostało odkryte w czasie badań AZP w 1986 r. (M. Parczewski), kiedy znaleziono kilkadziesiąt fragmentów naczyń z epoki brązu (grupa tarnobrzeska).

W czasie badań ratowniczych w 1999 r. znaleziono na obszarze badanego odcinka, biegnącego przy wschodniej granicy zlokalizowanego stanowiska, wzdłuż osi północny zachód – południowy wschód, 155 fragmentów ceramiki oraz dwa zabytki krzemienne i dwa odłupki: z margla dynowskiego i rogowca manilitowego (?). Ponadto na południe od wykopu na powierzchni stanowiska znaleziono dwa luźne fragmenty ceramiki, co potwierdza ustaloną w ramach AZP jego lokalizację.

Na badanym obszarze odkryto trzy obiekty archeologiczne z materiałem zabytkowym, w tym jamę trapezową. Obiekty były usytuowane koło siebie w bezpośrednim sąsiedztwie, co pozwala przypuszczać, że stanowią zwarty zespół osadniczy (potwierdza to również ich podobieństwo, jeśli chodzi o kształt, wielkość, wypełnisko).

Materiał zabytkowy w przeważającej części stanowi ceramika grupy tarnobrzeskiej, obok której znaleziono kilka fragmentów ceramiki z wczesnej epoki brązu (kultura mierzanowicka).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w urzędzie WKZ w Przemyślu.

Badania nie będą kontynuowane.

Nowy Dwór, st. 13, gm. Pelplin, woj. pomorskie, AZP 20-44/113 - patrz: wczesna epoka żelaza

OBLUDZIN, st. 3, gm. Płoniawy-Bramura, woj. mazowieckie, AZP 42-67/4

- ślady osadnictwa z epoki kamienia (?)
- ślady osadnictwa kultury trzcinieckiej (starsza epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej z V-VI okresu epoki brązu
- ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone wiosną przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego (autor sprawozdania, Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1490 m².

Stanowisko odkryte zostało w 1985 r. podczas badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP przez U. Perlikowską. W 1994 r., w trakcie badań powierzchniowych przeprowadzonych na trasie projektowanego gazociągu tranzytowego Płw. Jamał-Europa Zachodnia dokonano weryfikacji zasięgu stanowiska.

W założonym na osi gazociągu wykopie, pod warstwą humusu miąższości około 30 cm zalegała warstwa jasnobrązowego i brązowego piasku miąższości około 10-40 cm, w której miejscami dość licznie wystąpiły fragmenty ceramiki kultury łużyckiej oraz zabytki krzemienne. We wschodnim krańcu wykopu, obok fragmentów naczyń kultury łużyckiej znaleziono jeden fragment ornamentowanego naczynia kultury trzcinieckiej.

Łącznie w warstwach pozaobiektowych znaleziono ponad 660 fragmentów ceramiki naczyniowej kultury łużyckiej oraz 22 zabytki krzemienne, z których część przypisać można kulturze łużyckiej, a pozostałe łączyć należy raczej z osadnictwem neolitycznym.